

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Νά και μια ειδησης πού ένδιαφέρει πολύ τούς σπουδαίους των "Αθηναίων":

"Ο Γάλλος γηγενής Ντέλαρ, άνεκάλυψε ότι το χλωριούχο μαγνήσιο, σε πονηρή διάνοια, είναι μοναδικό για κατάθεργμα των δοματιών. "Όταν παταρέξετε ήλαφος το δομάτιο με το χλωριούχο, τά μιζόδινα τά δοπιά σιμιταφασάρει η σύνοπτη αναφορική, φονεύντας αποφλώσ.

"Ένας ζευγάρι από τα γνωστά σπουδαγίτια, πόσος ώραγόντως νομίζετε ότι παρέγει έντος δέκα έτην;

Διακοπίστις έδιδομήντα!... έκαστομάρια, αν άγαπατε.

Τόσο πολύτοκο και συγχότοκο είνε το πολύ αιτό, το τόσο γνωστό και σηματεδός στην 'Ελλάδα!

"Ένας καθηγητής των μαθητικών, πού δεν είχε φωνέατα αλλιώνει νά κάψη, κάθησε και ίπτελόγια πάσσους προγόνωνς ξέχει κάθηδη ανθρωποτος.

Βρήκε λοιπόν ότι κάθη διαθέτως έχων πατέρα και μητέρα, έχει τρισκάν και διό πάτερας και διό γαγιάδες, τέσσερες προγονοτος και τέσσερες προγοναράδες και οίτω καθεξής. Με τό λογισματικό διλήδη αιτόν φτάνει νάγη κανείς μέσα σε διό αιώνας 112 προγόνων, 1992 μέσα σε τρεις αιώνων, 31.912 μέσα σε τέσσερες αιώνων, 511.792 μέσα σε πέντε αιώνων, 8.186.672 μέσα σε σέξι αιώνων, 32.654.688 μέσα σε έκτα αιώνων κια ούτο καθεξής!...

Δεν θύ μήταρος βέβαια σπώς χορευτάς νά μάθουν με πόσο δρομού ιστοριακει ό γορής μας έστεκας, κατά μέσον δρόμου.

Κατά ένα λοιπόν στατιστικόλογό "Αγγλο, ένας χορευτής του θύ χορεύει σε μια χορευτική έπειρα πέντε ατά τούς νεοτέρων χορών, είνε το ίδιο σάν νά κάψη δρόμο 7-8 χιλιομέτρων, δηλαδή παραπάνω από διό δρόμες με βίαια ταττικό!..."

Παρεπηρήμη διτά τά μαδιά μαλλιά είνε πολύ δυνατά και πολύ περγάν από τα Σανθά.

Μιά τριζη μαρούτη μαρούτη νά χρωτήσει χρωμασμένο βάρος 30 περίπου δραμών, ένα μια Σανθή μόλις 15 δραμών βάρος χρωτάει.

Γενικός, όσο πολύ μαρούτη είνε μια τρίχα, τόσο περισσότερο είνε δημαρτή. Επίσης δος Σανθότερον είνε μια τρίχα, είνε και μαθενέτερη. Αιτά μάς λέγει ένας "Αγγλος σοφής, χωρίς διώτες νά μάς έξηγη και τό γατά.

Στήν 'Αγγλία, κατά τήν στατιστική τούς άριστους έπονους, ταχυδρομούνται κάθε έδονα 44 έκαστομάρια έπιστολάν!...

Τό μεγαλύτερο βαρόειν βρίσκεται στο Καινυρκστάιν της Γερμανίας. Πλάινε 6.000 έκαστολτάρια χρωστού, τό δοτού στοιχείτει 150,000 ζεύγα χρωστά!

Στήν κορυφή τό βαρόειν αιτό έχει ένα διάλογο δομάτιο, στό δοτού μπορείν νά καθήσουν 5-6 ανθρωποι και νά... ποιήσε τό κρασί τους!

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ**ΓΝΩΜΙΚΑ**

Δέν άντειρ ο χρισός στό φιλάργυρο, άλλα ο φιλάργυρος στό χρισό.

— "Οποιος θέλει ιαραγωτάριά, πρέπει νά βιβλιστή στά βάθη τούς πελάγους.

— "Ανθρωπος χωρίς κρίση, είνε πλούτο χωρίς δέγκωρα.

σένα : Νά θυμάσαι πού και πού τήν παληά, άφοισιμένη σου φίλη πού πέθανε για τή δέξα σου και τήν εντυχία σου".

Χαῖσε, άγαπητε μον φίλε

"Υβέτη"

Ο Κλώντ, άφον έδιαβασ τό γράμμα, έφερε τά τρεμάνενά του χέρια στά μάτια του ποι είχαν βουτώσει από τα δάκρυα.

"Ολη του ή ξωνή έπέρασε μέ μάτι από τό νορ του. Κι' αναρρήθηκε μέ θλιψή και σπαραγμό, άν ή αιτομούσα της 'Υβέτης δεν θταν τό μεγάλετο δείγμα της άγαπης μας γυναίκας κι' άν δεις η δόζες και η τιμές ποι χάρησε ήταν σε δέσι νά αντισταθμίσουν ποτέ τόν εγγενικό ζωτικό της τροφερής αιτής κόρης.

Και μέ φωνή διακοπούμενή από - λυγιούς γυθίσουσ:

— "Υβέτη, Υβέτη, δεν έπρεπε νά τό τής αιτό τό ψέμμα, άγαπημένη μου, φτωχή! Υβέτη!

ΑΠΟ ΤΑ ΣΠΑΝΙΑ ΚΑΙ ΔΥΣΕΥΡΕΤΑ ΒΙΒΛΙΑ**ΑΝΩΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ**

'Απ' τή Γαλλική Έπανάστασι. Πάς πεθαίνουν ει γενναίοι. 'Ο μισεγυνισμός της βασιλίσσης Χριστίνας. 'Ένας χαριτωμένες κορακητηρισμές της. 'Ο Γαστέν ντε Φευζ στή μάχη της Ραβέννας. Τά διέρεχα λόγια του και έ ήρωικές θάνατότες του. 'Ο Φρεγκιόκες ή Α' και έ παραπέντες άρρενες. Πάς την έπαθε ό βασιλευς 'Αλεξάντης, κλπ.

"Όταν κατά την Γαλλική Έπανάστασι ο υδρός επετέθη κατά τών άνακτόρων και ή 'Ελλειπή φρονγά του πατατού προσπαθούσε νά ιπταμαστήσει βασιλεύς βασιλεύς της Γαλλίας μαζιμένη μέσα στόν άνακτόρων καρό, άσωτης έξων του πατατού προσπαθούσε στό έπατεριο τόν άνακτόρων.

Οι στρατιώτες έδιστασαν για μά στιγμή νά άπωσαν στή διατάγη αιτή, γιατί γιατί δέν ήθελαν νά άφρουσον τους πληγωμένους τους στό έλεος τών πομπούσαν, οι δοτοί δέν τούς έκαναν κομμάτια, άμα μπανάναν στό περιβόλι.

Τότε ένας λογιάς, ποι ήταν πομπαμένος καταγης, με τό ποδί παστινένο από μά παραδί, άναπτηρης και τρώνε στή διημούρια του:

— Δεν ιποδύτε πού σάς καλούν;

— Δεν θέλουμε νά σέ αφήσουμε έδο! Τούς άπαντησαν οι στρατιώτες.

— Εσείς νά πάτε έξει τον σάς καλούν, τούς ζανεύετε έπινενός, όπως άφρετε με μένα έδο πέρα νά πεθάνω!

Τότε οι στρατιώτες άπειροσαν. Σε λέγο μπήκαν στόν κήπο τό έλαναστάτες, οι δοτοί ήταν πατακούσμηνταν τους πομπούσαν τους καθώπιν ποτόν ποτόν από τόν γενναίο λογιά!

"Η Χριστίνα, ή βασίλισσα της Σονδίας, δέν πινακαστερόταν, καθώς είνε γνωστόν, διόλοι της γυναίκες,

— "Αγαπά τούς άνδρας, έλεγε, όχι γιατί είνε άνδρες, άλλα γιατί δέν είνε γυναίκες!..."

Λίγα λεπτά πού ζώη την μάχη της Ραβέννας γιατά τών Βενετών, όπως ο Γαστόν ντε Φονά είτε τά διέρχογα απέτη λογιά:

— "Αν ήξερε τό κορμί μου, ποι πρόβεται νά τό δημητρήση μέ καρδιά μου, δέν έπειτε κάπτο λιποθυμισμένο ότι τό φέρω!

Και πράγματι. Στήν μάχη αιτή ο Γαστόν ντε Φονά πάλευσε με έξαρστη ανδρεια, νικήσε τούς έχθρους του, οι δοτοί ήταν περισσότεροι από τούς στρατιώτας του και σκοτώθηκε ένω τούς κατεδίσιοι!

Φογγάσκος ή Α' ήθελε κάποτε νά άνηρωση θάνατο ποδοφούς άβαδάς της έποντας στά ποδάτη έπικλησιστούλα άξιωματα. Γι' αιτό ήθελε νά μάθη προηγμένος από τόν ίδιο, δέν ήταν εγγενής.

— Μεγαλεύστατε, τού άπορούθηκε ο έξυπνος άβαδάς, στήν Κιβωτό τού Νών ήπιοχαν τρεις άδελφοι μου. Άπο ποτίν διώς εκ την κατάπαυσίας, δέν γνωρίζω!..."

Ο αρραδός ιστοριώς Λαδίστος διηγείται τήν έξης ιστορία:

Ο βασιλέας της Λαδίας 'Αλινάτης πολιορκούσε κατό την πομπούσα τού 'Αστιάτον βασιλέως Μπιάντη. Η πολιορκία διώνισε έπινενός της 'Αλινάτης νά φύγη.

Τέλος ο Μπιάντης, δέ δοτούς έστερειτο προσδοκην, για νά πείσει τόν πολιορκό νά λένε την πολιορκία, σπένθηρε νά τόν ξεγάλαστον και νά τόν κάμιν ό ποτεστή την πολιορκία, σπένθηρε πάσσανα μέσην. Έβαλε λοιπόν τούς δοτούς τού νά περίσσον μέ απόμονη προσηπ άλλα, δέν έπειτε την πατίνων ήπειροβούλη. Έπειτα δέ δέν μερικές δέσμωσες, δέν τό πλωγά είχαν γίνει πεινά έπιτάπαγα, ο Μπιάντης δέστηξε νά τό πάρησον νά φύγουν ποδέ τά μά στρατόπεδο τόν Λαδίδων.

Οταν ο 'Αλινάτης είδε τά διώ αιτή άλλα, είτε στήν πινακιστούς του:

— Για νά έχουν τόσο καλοθεωμένα άλογα οι πολιορκούμενοι, δέ διά διτί έχουν άφθονα τρόφιμα. Πρέπει νά βεβαιωθούμε γι' σύντο.

Καί διέταξε έναν πιναπό άσβονδο τού νά προσταθήση νά μά κρινά μέσα στήν πόλη.

— Οταν τό έμαθε αιτή δέ Μπιάντη, διέταξε νά αφήσουν τόν πατάστο τον περάτη μέσα στήν πόλη. Σιγησόνως διώς έβαλε νά φτειάσουν ποιούς από τό γηρά και άμπο και νά τόν πεπλάσουν μέ στάρι.

— Ο πατάστος διώς έτειρε τόν περάτη μέσα στήν πόλη, νόμισε πώς διώς ήταν ποιούς άγαπημένης μου, φτωχή! Υβέτη!